

Odhaleny tajné dohody o cenách: Skandální kastovní systém farmaceutické lobby v EU

 necenzurovanapravda.cz/2024/07/odhaleny-tajne-dohody-o-cenach-skandalni-kastovni-system-farmaceuticke-lobby-v-eu

4 července, 2024

Víte o tom, že pro tyto firmy patříme v rámci EU k občanům 3. kategorie? Ano, přesně tak jsme označeni a podle toho se také vytváří ceny léčiv u nás. Tedy nejde jen o dvojí kvalitu potravin a drogerie, což je problém, o kterém se hovoří již velmi dlouho.

Jde také o tvorbu cen farmaceutických produktů, které jsou u nás výrazně dražší než v zemích 1. kategorie – a o to, že patříme k zemím, které mají horší přístup k vybraným lékům. Zda k tomu dostáváme i patřičně horší kvalitu je zatím nejasné, ale vůbec bych se tomu nedivila.

Jen velmi málo vážně nemocných lidí pravděpodobně tuší, že jejich možnosti léčby závisí také na tajných dohodách o cenách, které farmaceutický průmysl uzavírá se zdravotnickými úřady EU.

Pokud jde o přístup k základním lékům, existuje skutečný „kastovní systém“ skládající se z první, druhé a třetí třídy. Pohled do zákulisí odhaluje něco velmi skandálního.

Evropská novinářská skupina Investigate Europe nedávno zveřejnila výzkum o tajném systému určování cen mezi farmaceutickými společnostmi a zeměmi EU a o tom, jak si navzájem hrají. Ohromující výsledky ovlivňují mnohé z vás. Minimálně každého, kdo trpí vážnou nemocí jako je rakovina a je závislý na možnostech léčby.

V zásadě jde o to, že zdravotní úřady zemí EU předpokládají, že ušetří peníze v tajných dohodách s farmaceutickým průmyslem. Ve skutečnosti vlády často platí obrovské částky peněz za základní léky, které mohou zachránit životy.

Někdy k nim dokonce nemají vůbec přístup, jako například Maďarsko (tam chybí 25 z 32 těchto léků), Malta, Kypr, pobaltské státy nebo Rumunsko.

Komisařka EU pro zdraví Stella Kyriakides toto dilema jednou shrnula – zda vědomě či nevědomě zůstává nejasné –: „Kde žijete, by nemělo určovat, zda žijete nebo zemřete.“

„Nepřístup“ k lékům zase znamená, že pacienti, kteří jsou na nich závislí, nadále trpí nebo dokonce umírají, protože farmaceutické společnosti nejprve uvádějí léky na trh v těch zemích, které patří k oněm „lepšími“.

Clemens Auer, který byl před lety výše postaveným zaměstnancem rakouského ministerstva zdravotnictví, v tomto ohledu přiznává: **„Pokud jde o přístup k lékům, máme první, druhou a třetí třídu evropských občanů – to je skandál.“**

Také dodal: **„Tato jednání jsou zcela tajná. Vše se děje v zapečetěných obálcích, které výměnou za podpisy mění majitele.“**

Ani to nevidujeme v našich elektronických systémech, protože nechceme, aby k tomu měl přístup dodavatel, který spravuje naše systémy.“

To má samozřejmě vliv na cenu. Namísto „dobré a levné“ léky je pravděpodobně v popředí heslo „stále dražší,“ i když v současné době se uzavírají tajná jednání a smlouvy, aby se omezily rostoucí náklady na léky.

Jörg Indermitte, vedoucí farmaceutického oddělení švýcarského federálního úřadu pro veřejné zdraví, připouští, **že farmaceutické firmy požadují za své léky každý rok více peněz.** Nový lék na rakovinu stojí kolem 50 000 franků (asi 52 000 eur).

Proti cystické fibróze více než 200 000 eur a tedy více než čtyřicetinasobek odhadovaných výrobních nákladů. Za lék na léčbu spinální svalové atrofie bylo účtováno 2,3 milionu eur! A neustále rostou i ceny takzvaných inovativních léků.

Výzkum Investigate Europe také zjistil, že bohaté země EU často platí za některé léky méně než chudší země střední a východní Evropy.

Například při srovnání léčby cystické fibrózy se ukázalo, že průměrná cena bez DPH byla **ve Francii 71 000 eur, v Itálii 81 000 eur, ve Španělsku 87 000 eur a v Nizozemsku 88 000 eur. V České republice ale kolem 140 000 eur a v Litvě kolem 175 000 eur.**

Vyšší ceny mají samozřejmě země 3. kategorie, ke kterým nás EU a Big Pharma očividně řadí.

Navzdory nebo právě kvůli této propasti v přístupu k inovativním lékům na tom farmaceutické společnosti vydělávají hodně peněz. **Stručně řečeno: doslova vyčerpávají zdravotní systémy.**

Umožňují to především vysoké ceníkové ceny, umělá cena sama o sobě. To se také potvrdilo, když byly oznámeny ceny takzvané Covid vakcíny AstraZeneca. Společnost si v Jižní Africe účtovala za svůj produkt dvakrát více než v EU.

O tom, zda a jaké léky mají přístup na evropský trh, rozhoduje pouze Evropská léková agentura (EMA). Teprve poté se farmaceutické společnosti rozhodnou, kde chtějí lék uvést na trh. K tomu většinou společnosti samy vstupují do jednání s jednotlivými zeměmi.

Odpovídající cena je stanovena příslušným státem a následně sjednána s farmaceutickým průmyslem o tajných slevách.

Investigate Europe: „**Pro farmaceutické společnosti to znamená miliardy v bezúročných půjčkách, protože státy zpočátku platí za léky vyšší oficiální cenu.**

Postupem času firmám diskrétně proplácí rozdíl mezi oficiální ceníkovou cenou a tajnou částkou. Jen v Belgii stát v roce 2023 převedl firmám 1,5 miliardy eur. Čím větší trhy, tím větší slevy. A čím větší slevy, tím větší refundace průmysl dostává.“

Průmysl však nemá zájem zveřejňovat příslušné výsledky vyjednávání. Není divu, že *Evropská federace farmaceutického průmyslu a asociací (Efpia)*, největší průmyslové sdružení výrobců léčiv v Evropě, a tedy národní asociace výzkumných farmaceutických společností a jednotlivých farmaceutických společností, odmítá důvěrné obchodní praktiky komentovat.

Spíše prohlašuje, že panuje široká shoda v tom, že ceny by měly odrážet schopnost země platit za léky. Byl by tedy myslitelný systém, ve kterém by země EU, které mohou platit méně za léky, také méně platily.

Tomuto slibu však jistě nikdo nevěří. Kdysi se také slibovalo, že se vyřeší dvojí kvalita potravin – a „skutek utek.“

Efpia má vliv. Například v případě, že nebude zachován „status quo tajemství,“ příslušné trhy by byly jednoduše bojkotovány.

To potvrzuje i Francis Arickx, šéf belgického národního zdravotního institutu: „Vedl jsem stovky těchto jednání. Vždy slyšíme hrozbu, že společnost nebude u jednacího stolu pořád a všude.“

Luca Li Bassi, bývalý šéf Italské lékové agentury, má podobné zkušenosti: **„Farmaceutické společnosti mohou ‚vydírat‘ vlády. Pokud bude požadována transparentnost, farmaceutické společnosti hrozí, že nebudou dodávat lék.“**

Život, utrpení a/nebo smrt vážně nemocných lidí tedy pravděpodobně nadále závisí na tajných jednáních mezi chamtivými farmaceutickými společnostmi a evropskými zdravotnickými úřady, kterým hrozí bojkot.

To je skandál, který se stále drží pod pokličkou!

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 30 Průměrně: 5]